

per for at sikre dem en tilknytning til arbejdsmarkedet med henblik på varig beskæftigelse, er en nødvendig ordning.

Selvfølgelig skal denne mulighed ikke opfattes som en slikbutik med frit valg på alle hylder, men alene benyttes, når der opstår et reelt behov. Det mener jeg også er godt beskrevet i forslaget; hvor der tales om restaftaler indgået med elever, der er startet i skolepraktik, om uddannelsesaftaler på erhvervsområder, hvor der ikke udbydes skolepraktik, og endelig om praktikaftaler i en erhvervsgrunduddannelse eller erhvervsuddannelse med elever under 25 år, der er berettigede og forpligtede til aktive-ring.

For så vidt angår niveauet på 12.000 kr. i 1997, synes jeg, det er i orden, og jeg mener, det er fornuftigt, at man hvert år fastsætter tilskuddets størrelse på finansloven. På den måde bliver der en stor fleksibilitet i forhold til udviklingen på arbejdsmarkedet.

Hvad angår finansieringen, er jeg fuldt tilfreds med den omlægning, der finder sted, hvorefter statens andel af lønrefusionen under skoleophold afvikles gradvist til ophør i 1999, og staten i stedet bliver pålagt en 50 pct.s finansiering af skolepraktikken. Det kan forhåbentlig bringe den hetz, der har været mod skolepraktikken, til ophør, og det ville i hvert fald klæde erhvervslivet.

Jeg skal indrømme, at jeg ikke kan forstå, at forslaget indeholder en fastfrysning af lønrefusionen i årene 1997-1999. Jeg er sikker på, at i takt med, at arbejdsgiverne selv overtager hele finansieringen af lønrefusionen, skal de nok holde elevlønningerne i ave. Det eneste formildende i den sag er, at vokseleverne er sikret en 125 pct.s dækning.

Lovforslaget indeholder også en række småændringer, som retter op på nogle uhensigtsmæssige begrænsninger i den nuværende lov. Det er områder, hvor elevens retssikkerhed styrkes samt en præcisering og afklaring af bestyrelsens kompetence og handlefrihed i varetagelse af elevers, skolers og egne interesser.

Socialdemokratiet støtter altså varmt forslaget og ser frem til, at der bliver ro på skolepraktikområdet fremover.

Anders Mølgaard (V):

Dette lovforslag om ændring af lov om AER er en følge af finanslovforliget. Det centrale element i lovforslaget er en permanentgørelse af

skolepraktikordningen, og det kan jo ikke komme bag på nogen, at Venstre i årevis energisk har kæmpet for en skrotning af skolepraktikken.

I dag er det kun 3,5 pct. af ansøgerne, der ikke opnår en uddannelsesaftale, og der er derfor stort set balance mellem udbud og efterspørgsel på praktikpladsområdet. De 3,5 pct. i skolepraktikken er i virkeligheden udtryk for branchemæssige og regionale ubalancer, der burde kunne løses ved en målrettet indsats.

Venstres skepsis over for skolepraktikken bygger på to meget tungtvejende forhold, og det første er den meget positive udvikling på praktikpladsområdet, som også den socialdemokratiske ordfører påpegede. Det er en glædelig udvikling, som også i disse måneder accelererer med stor styrke.

Alene i 1995 blev der indgået ca. 39.000 praktikpladsaftaler. Den primære årsag er naturligvis, at der er kommet mere damp under kedlen i det private erhvervsliv, specielt i hjemmemarkedserhvervene, som har ligget lidt underdrejet i en række år, og som bekendt tegner netop de mindre, hjemmemarkedsorienterede virksomheder sig for en meget betydelig del af uddannelsen af de unge, som vælger den erhvervsrettede vej.

Samtidig vil vi frem til år 2000 opleve et markant fald i antallet af unge på grund af den almindelige demografiske udvikling. Denne markante tendens har allerede fået mange virksomheder og hele brancher til at starte massive rekrutteringsprojekter for at sikre sig den nødvendige andel af de små guldkorns- og honning-årgange.

Den akkumulerede effekt af henholdsvis den demografiske udvikling og den pæne fremgangslinje i vores private erhvervsliv vil efter min bedste opfattelse vende fuldstændig op og ned på den problematik, vi i dag har i fokus i lovforslag nr. L 110. Jeg tror, vi som politikere skal lære af de gamle indianere, som kunne høre græsset gro og opdage en bisonflok på 10 km's afstand, før de hørte lyde eller så støvskyer. Vi vil nemlig snart stå med det positive problem, at vi ikke kan finde unge nok, og derfor er det absurd, at vi bliver ved med at bruge millioner af kroner årligt på den skolepraktik, som alle dybest set er enige om ikke er optimal.

Den anden tungtvejende årsag til, at Venstre går imod eller i hvert fald har problemer med lovforslag nr. L 110, er principielle overvejelser. Vi finder, at skolepraktik dybest set undergraver selve vekseluddannelsesprincippet, som